

Storjenski dom

Štev. 54

U Ljubljani, 5. marca 1936

Leto 1.

Izjave boljševiškega diktatorja o položaju na svetu

Stalin govori o vojni na Uzhodu

Sovjeti niso le poučeni, temveč tudi pripravljeni

Moskva, 5. marca. c. Veliko pozornost je v ruskih in amerikanskih krogih vzbudil razgovor, ki ga je boljševiški diktator Stalin imel z zastopnikom ameriškega tiska. Sicer tako molčeči državnik je v tem razgovoru na vsa vprašanja jasno odgovoril in podčrtal dejstvo, da obstoji na svetu nevarnost za vojno.

Na vprašanje ameriškega časnikerja, ali bo Sovjetska Rusija v primeru japonskega napada na Zunano Mongolijsko pomagala Mongolom, je Stalin odgovoril, da to mora, ker je taka njena dolžnost. Ameriški časnikar je nadalje vprašal, če so v sovjetskih krogih informirani o tem, da je treba pričakovati v najkrajšem času japonskega napada na Ulanbator. Tudi temu vprašanju je Stalin pritrdil,

dejal je, da sovjetski armadni krogi niso samo o tem namenu japonskega generalnega štaba poučeni, kar je važno zaradi tega, da bi se znali v primeru nevarnosti ravnatih in varovanih, marveč pripravljajo sovjetski vojaški krogi tudi odločno protiakcijo. Sovjeti ne bodo napadli, pač pa se bodo v primeru napada z vso odločnostjo branili.

Napad od Nemcev

Glede nevarnosti, ki grozi Sovjetski Rusiji od Nemčije in ki je aktuálna zaradi vse bolj tesnega političnega sodelovanja med Nemčijo in Poljsko, je Stalin dejal, da hoče Nemčija s svojim prijateljstvom do Poljske dobiti samo državo, ki ji bo posodila svoje ozemlje, da bo po njem lahko uredila svoje osvajalne načrte. V zvezi s tem je

Stalin izjavil tudi, da je po njegovem prepričanju verjetno glede prihodnje velike svetovne vojne samo to, da bo izbruhnila nenadno in docela neprizakovano.

Na vprašanje, ali je ta čas po njegovem mnenju blizu, je Stalin rekel, da ne, ker ni naroda na svetu, ki bi si ne želel miru, torej ni naroda, ki bi hotel vojno. Pač pa sta trenutno na svetu dve nevarni ognjišči za vojno: prvo tvori Japonska s svojimi azijskimi stremljenji, drugo pa je v zapletenem političnem položaju v Evropi, katerega je kriva predvsem Nemčija. Trenutno je Japonska nevarnost močnejša in bolj neposredna, čim pa se bo spor likvidiral, se bo nevarnost prenesla v Evropo.

Kje je neguš?

Badoglie razbija zadnje armade

Makale, 4. marca. Polem, ko so čete maršala Badoglia uničile tri abesinske armade, se je vsa pozornost italijanskega poveljstva obrnila proti zadnji abesinski organizirani skupini armade rasa Imru. Ta armada se je nahajala v skrajnem severnem kotu Abesinije v pokrajini Šire, odkoder je z napadi ogrožala Aksum. Po poslednjih vseh s fronte, so italijanske čete opravile tudi s to armado. Armada rasa Imrua beži proti reki Arkazi, preganjajo jo italijanski avionji in nagle čete. Italijani hočejo abesinski armadi preprečiti prehod čez reko Takaze, čez katero je samo nekoj slabih mostov. Če se jim to posreči, bo moral ras Imru izbirati med tem, ali se uda Halianom, ali pa bo njegova armada dočelo uničena.

Z južne fronte pa poročajo, da je general Graziani začel odločilno ofenzivo proti vojski rasa Našibija in se naglo bliža Hararju in Džidži.

Uvojna se zatečja

Addis Abeba, 5. marca. AA. Havas poroča: Ob prilikih vesti, ki jih je o svojih zmaghah objavilo ita-

lijansko vrhovno poveljstvo, je abesinski cesar poslal mohamedanskim podanikom brzovojko sledče vsebine: »Vojna se šele začenja. Vsi moški, ki so sposobni za vojno, morajo kreniti na fronto. Abesinci ne smejo nikdar verjeti v italijanska poročila o zmaghah in o mrtvih in ranjenih. Kadar Italijani ubijajo dva Abesinca, tedaj pišejo, kako so ubili celo divizijo.«

Kje je cesar?

Addis Abeba, 5. marca. Poleg velikih skrbiv, ki jih abesinskemu vodilnemu krogom prizadevajo italijanske zmage na bojišču, ne vedo v Addis Abebi nič o tem, kje se nahaja cesar. Zdaj ne vedo, kam bi mu poslali poziv Društva narodov, naj se začne pogajati za mir. V prestolici že ves teden nimajo nobenih vesti o cesarju.

Pariz, 5. marca. AA. Havas poroča: Ob prilikih fronte: tri abesinske armade v skupni moči 135.000 vojakov so popolnoma uničena. Bitka, ki se je za-

čela 11. februarja, se je končala s popolno zmago italijanskih čet. V tej bitki je bilo ubitih ali ranjeneh 30.000 Abesincev in italijanske čete, imajo sedaj dovolj popolnoma varnih poti. Trije največji abesinski poveljniki so popolnoma uničeni. Ras Imru je pokazal velike vojaške sposobnosti, ker je uspel obkoljevanje s strani italijanskih čet, vendar pa ni mogel preprečiti razpad s svoje armade. Ras Mulugeta se je močno upiral pri Ambi Aradamu, vendar pa je končno zapustil armado in se sedaj umika. Ras Kasa je napravil veliko napako, ker se je pustil obkoliti. Ta trenutek so Italijani gospodari položaja. Sedaj hočejo izkoristiti svojo znago na ta način, da bi utrdili obalo reke Takaze. Kolikor se more do sedaj ugotoviti, so Italijani izgubili pri Ambi Aradamu 700 vojakov, v bitkah na Tembiji pa ravno toliko.

Rim, 5. marca. AA. Havas poroča: Bombardno letalo, ki je v teku bitke v Tembiji padlo na tla, je imelo za pilota polkovnika Ermanna Bartolija, komandanta 14 skupine eskadrilje. Z njim sta bila dva podporočnika in dva podčastnika.

Rickett ne nosi ital. predlogov za neguš

London, 5. marca. AA. Havas poroča: Rickett je izjavil zastopniku agencije Reuter, da je popolnoma netočna vest, da je njemu bilo poverjeno, da nese Mussolinijeve predlogi neguš. Rickett je dodal, da odpotuje jutri v Kairo, vendar pa tekmo bivanja v Rimu ni videl Mussolinija in tudi ne državnega podstajnika za propagando. Rickett potuje v Addis Abebo, da uredi vprašanje svoje koncesije.

Beck v Bruslju

Bruselj, 5. marca. AA. Pat poroča: Jutranja avdijenca zunanjega ministra Becka pri kralju Leopoldu III. je trajala celo uro. Ob prilikih tega razgovora je kralj nosil poljski križ za zasluge. Izjavil je, da je vesel, da nosi ta red, ki ga je prejel kot prestolonaslednik iz rok gosp. Becka, ki je tedaj kot polkovnik po naredbi maršala Pilsudskega zastopal poljsko vojsko pri belgijskem vrhovnem poveljstvu. Po avdijenci je Beck izjavil časnikarjem, da ga je zelo dirnila ta pozornost kralja Leopolda III.

Francija in Sovjeti

Pariz, 5. marca. AA. Skupščinski finančni odbor je včeraj razpravljal o predlogu de Lasteyryja, ki poziva vlado, da se naj začne pogajati s sovjeti za ureditev francoskih dolgov, med pogajanjem pa naj prepreči vsako dajanje posojil Sovjetski Rusiji. Desničarski člani odbora so govorili za ta predlog. Levičarski člani odbora pa so izjavljali, da otvoritev kreditov z francoske strani Sovjetski Rusiji ne pomeni nikake nevarnosti za francosko gospodarstvo in da lahko same koristi francosko gospodarstvu. Poslanec Vincent Auriol, socialist, je podčrtal, da je de Lasteyriejev predlog proti francoskemu sovjetskemu protokolu od leta 1934, ki je predvidel kredite Rusiji, da se poveča francoski izvoz. Na koncu je odbor sestavil odbor trojice, ki naj setavi primeren predlog, ki bo vodil račun o mišljennosti, ki se je izjavljalo na včerajšnji seji in nato na prihodnji seji predložil svoje mnenje.

Zasedanje Balkan. spotazuma

Belgrad, 5. marca. m. Letošnji predsednik Svetu držav balkanskega sporazuma turški zunanjji minister Tevfik Rudži Aras je sklical Svet držav balkanskega sporazuma na zasedanje na dnevi 20., 21. in 22. t. m. To zasedanje, na katerem se bodo pretresala vsa međunarodna politična vprašanja, ki zanimajo države-članice Balkanskega sporazuma, se bo vršilo v Belgradu.

Varšava, 5. marca. AA. Stavka tektilnega delavstva v pokrajini Lodža še danarača. Včeraj, tretji dan stavke, je stavkovalo že 14.000 delavcev.

DN in kitajsko gospodarstvo

Zeneva, 5. marca. b. Odbor Društva narodov za tehnično sodelovanje med DN in med Kitajsko je včeraj pod predsedstvom avstrijskega delegata Brueca zasedel ter na tej seji odobril program za sodelovanje.

Odbor bo za svoj program izvajal po posebnih strokovnjakih, ki jih bo DN poslalo na Kitajsko. Program obsega: 1. načrt glede zadružne organizacije kmčkega prebivalstva na Kitajskem; 2. predvideva zgraditev prometnih zvez, zlasti linijskih, ki služijo tranzitnemu prometu; 3. načrt gospodarski načrt glede modernizacije

pridelovanja sivele; 4. določa vse potrebno za organizacijo zdravstvene službe. Glede zgraditve železnic, posebno proge po dolini reke Jangce-kjanga je že urejeno vse potrebno, ker so progo po naročilu DN že trasirali angleški tehnični in vojaški strokovnjaki. Ta proga je za Angleže večje važnosti, ker bo držala prav do tibetanske meje in je razumljivo, da so pospeševali gradnjo om, ker hočejo imeti neoviran dostop do Tibeta za primer spora s Sovjeti.

Seje lega odbora so se udeležili zastopniki Kitajske, Danske, Španije, Francije, Anglije, Italije, Romunije in ameriški opazovalci.

Vatikan prekine odnosa z Nemčijo?

Berlin, 5. marca. m. Tukajšnji apostolski nuncij je predložil nemški vladni noto, v kateri Vatikan zahteva, da mora vlada Rajha pospresti rešitev vseh onih vprašanj, ki se tičajo odnosov med državo in katoliško Cerkvio. Nota Vatikana, predložena nemški vladni, je sestavljena tako, da se iz njenega teksta da sklepati, da bo Vatikan v slučaju, če nemška vlada na noto ne bi dala zavoljivega odgovora, prisiljena odpoklicati svojega nuncija in prekiniti diplomatske odnose z Nemčijo.

Kakor znano, so se z nastopom hitlerjevskih metod v političnem, kulturnem in verskem oziru

odnosa med Cerkvijo in državno upravo v Nemčiji neprestano zaostrevale. Zaman so bili pozivani nemški škofov, tudi intervencije apostolskega nuncijskega sebe brezuspešne. Nemška »kulturna« divja proti katoliški Cerkvi naprej. Iz dejstva, da je predložil Vatikan nemški vladni ostro noto, ki utegne imeti za posledico prekinitev diplomatskih odnosa, dokazuje, da so razmere, ki jih preživljajo katoličani v Nemčiji, dosegle svoj vrhunc. Ves kulturni svet se pri tem postavlja na stran Vatikana in z zanimanjem pričakuje nemškega odgovora.

U Rimu molče na poziv DN

Rim, 5. marca. b. Rimski krogi ne dajejo z ozirom na poziv sveta 13, ali je Italija pripravljena začeti pogajanja z Abesinijo, nobenih izjav in se drže zelo rezervirano. Ministrski predsednik Mussolini po svojem običaju popolnoma molči. Pač pa je za soboto sklicana seja italijanskega ministrskega sveta, kjer bo vodja Italije povedel. Kakšno stališče je zavzel do mirovnega poziva on in njegova država Danes ni mogče ugotoviti niti malo, ali bo ta odgovor pozitiven ali negativen. Res je samo to, da je Edenov predlog glede poostrište sankcij bil v Rimu sprejet kot brezob-

ziren in nad vse antipatičen. Nevoljo je v Rimu zbudilo tudi dejstvo, da je poziv sveta 13 sestavljen v tonu, ki mu daje značaj ultimata.

Odgovor v soboto

Rim, 5. marca. Poučeni krogi izjavljajo, da bo

italijanska vlada dala končnovečerni odgovor na

ženevski poziv v soboto, ko se sestane na odločilno sejo. Ta odgovor bo usodnega pomena za vse nadaljnji razvoj dogodkov ne le na fronti, marveč tudi v Evropi sami. Začetek je razumljivo, da ga

prizakujemo v Zenevi z največjo napetostjo.

Stathemberg v Rimu privatno

Rim, 5. marca. o. Avst. podkancler knez Stathemberg je sinoč ob 19.10 prisel z expresom v Rim. Izstopil je na postaji Termini. Tam ga je pričakoval podčarlnik za zunanj. zadeve Suvich, zastopnik Italije v Zenevi baron Aloisi, avstrijski poslanik pri Valikani, osebje avstrijskega poslaništva in pa madžarski vojaški aštež v Rimu Juži, v petek, bo Stathemberg prisostvoval veliki paradi fašistske milice, ki jo bodo priredili načelni načelniki, v soboto pa se bodo vršile velike športne prireditve.

Rim, 5. marca. o. Uradni krogi v Rimu izjavljajo, da nima obisk kneza Stathemberga v Rimu nikakoga posebnega značaja. Stathemberg se modri v Rimu samo kot vodja domovinske fronte. V tem svojstvu kaže živahnno zanimalje za vse ustanove fašistskega režima, zlasti za madžarske organizacije. Tem ustanovam bo posvetil začasno svojega bivanja vso pozornost, ker se hoče seznaniti z njihovim ustrojem in z duhom, ki v teh fašistskih organizacijah vlada. Iste krogi izjavljajo, da namerava avstrijski kancler preorganizirati svoje mladinske zveze docela po italijanskem vzoru. Glede vsega, da se je med poljo nekje pred Milanom pridružil avstrijski kancleriu nemški zunanjji minister Von Neurath, izjavljajo nemško-italijanski krogi, da je ta vest popolnoma izmišljena, ne vlak, ki je prišel samo sin nemškega zunanjega ministra čisto slučajno, ko se je vračal s polovanje po Gornji Italiji. Sin nemškega zunanjega ministra je več let vojaški aštež pri nemškem poslaništvu v Rimu.

† Josipina Kozak

Ljubljana, 5. marca.

Danes ob 3 zjutraj je nenadoma preminula slovenska 68 letna Josipina Kozak. Ko je bila sinoci še prav zivahna, pač nihče ni slutil takoj bližnje smrti. Okrog 2 jo je nenadoma zadel kap. Zapušča sina Vladota Kozaka ter napol brate gg. Juša in dr. Ferda Kozaka. Pokojnica je bila znana osebnost ter zlasti priljubljena pri svojih številnih gostih.

Turčija prosi za posojilo v Nemčiji

Ankara, 5. marca. b. Ravnateli turške narodne banke bo v prihodnjih dneh odpolovil v Berlin. Njegovo potovanje je v zvezi z prizadevanjem turške vlade, da bi najela pri nemških finančnih skupinah večje posojilo. To posojilo bo znašalo 10 milijonov turških fučkov. Turška vlada rabi to posojilo za ostvaritev svojega načrta glede domačne kovinske industrije. Delo za ta načrt je preračnano za 5 let.

Angleški delavci proti oboroževanju

London, 5. marca. o. Svet delavske stranke, izvršni odbor stranke in delavskih sindikatov ter delavskih članov parlamenta so se včeraj popoldne sestali v Vestminstru, da bi proučili vladni načrt za organizacijo angleške obrambe. Ta načrt zahteva 300 milijonov funtor izrednih izdatkov za prvo potrebo. Izvršni odbor delavske stranke se bo z vso odločnostjo postavil na stališče, da je takoj oboroževanje v današnjem težkem položaju docela nesmiselno in nemogoče. Kako bo pa delavska stranka to svojo opozicijo izvedla, se bodo odločili na današnjem sestanku.

Drobne

Dunaj, 5. marca. AA. Havas poroča: Porotno sodišče je včeraj obsojilo 7 narodnih socialistov, ki so bili obtoženi zaradi veleizdaje. Trije so obsojeni na 2 in pol leta prisilnega dela, dva na dve leti, dva pa na eno in pol leta prisilnega dela.

Madrid, 5. marca. AA. (DNB) Na vsem Spanju divlja vremenska neurja. V pokrajini Leonu je snež

Predavanja za zdravnike OUZD

Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani bo priredil za zdravnike OUZD ciklus predavanj o tuberkulozi.

Namen predavanj je, da vzbude zanimanje praktičnih zdravnikov za probleme tuberkuloze, jih pridobivajo za aktivno sodelovanje v borbi proti tuberkulozi ter jih seznamijo s pripomočki in metodami za ugotovitev diagnoze in terapije.

Predavanja se bodo vršila v veliki dvorani OUZD v Ljubljani, Miklošičeva cesta 20 in to v dnevnih 7., 14., 21. in 28. marca ter 4. aprila t. l. (t. j. ob sobotah) popoldne od 16 do 18.

Program predavanj je sledeči:

Dne 7. marca 1936: 1. Dr. R. Neubauer, šef zdravilišča Golnik in vodja dispancerja v Kranju: Novi nazor o patogenesi tbc. — 2. Dr. J. Prodan, vodja dispancerja v Ljubljani: diagnoza tuberkuloze s sredstvi praktičnega zdravnika. — 3. Profesor dr. A. Košir, šef diagnostičnega laboratorija OUZD: Laboratorijska tehnika.

Dne 14. marca 1936: 4. Dr. Neubauer R.: Tu-

berkuloza v rentgenu (z demonstracijami). 5. Dr. I. Drobnič, specialist za notranje in pljučne bolezni OUZD: Diferencialna diagnoza.

Dne 21. marca 1936: 6. Dr. T. Furlan, asistent zdravilišča Golnik in vodja dispancerja na Jesenicah: Zdravljenje tuberkuloze. — Dr. R. Neubauer: Kolapsoterapija pljučne tuberkuloze s posebnim ozirom na indikacije.

Dne 28. marca 1936: 8. Dr. F. Minař, specialist za kirurgijo OUZD: Tuberkuloza kosti s posebnim ozirom na vprašanje tuberkuloze in traume. — 9. Dr. J. Jakša, specialist za kožne in spolne bolezni OUZD: Tuberkuloza kože.

Dne 4. aprila 1936: 10. Dr. E. Dereani, specialist za očesne bolezni OUZD: Tuberkuloza oči. — 11. Dr. J. Pogačnik, otolaringolog OUZD: Tuberkuloza grla. — 12. Dr. I. Zajec, šef zdravnik OUZD: Tuberkuloza v socialnem zavarovanju.

Teh predavanj se morejo udeležiti tudi privateni, banovinski in bolnični zdravniki, ki se zanimajo za te velevažne probleme tuberkuloze.

Spretnost, pri kateri odločujejo desetinke sekunde:

Smuški skoki

Tik pred veliko mednarodno skakalno prireditvijo bodo gotovo vsi listi zopet ugibali, koliko bodo tekmovalci skakali. Vendar vprašanje »kako?« ni edina zanimivost te prireditve: enako interesantno je vprašanje, »kako bodo skakali?«

Kakšna je tehnika 90 in 100 metrskih skokov? Kako je to mogoče, da lete nekateri skakalci kar čez 90 m daleč, drugi pa konj 60 m?

O tem hočemo govoriti. Naša izvajanja bodo tem zanimivejša in točnejša, ker se naslanjajo na študije uglednih strokovnjakov kakor ing. Straumann, Uhliga, prof. Knolla, Pfeiferja in drugih. Smuško skakanje na neverjetne daljine ni več čudo, ni več tajna: s pomočjo filma in drugih aparatov se je posrečilo navedenim strokovnjakom povsem točno in zanesljivo analizirati smuške potete.

Po Straumannovih izsledkih je mogoč aerodinamičen skok šele tedaj, če doseže skakalec zacetno hitrost vsaj 20 m na sekundo, kar bi pomenilo hitrost 72 km na uro. Zato mora biti zalet smuške skakalnice primerno dolg in strm.

Dolžina skoka zavisi največ od dobrega odskoka. Zato mora biti odskok bliskovito hiter. Dobri skakalci, kakršen je n. pr. Norvežan Birger Ruud, potrebuje samo desetin sekunde, da se izproži, ko drči po mostu skakalnice. Kakor so pokazale filmske analize v Ga-Pa, potrebujejo slabii skakalci za odskok mnogo več časa in sicer kar petinko sekunde. Že to pomeni izgubo več metrov!

Vprašanje, kako visoko se odzene skakalec iznad mosta, je še vedno sporno. Uhlig trdi, da je z dobrim odskokom možno povisati krivuljo leta po zraku kar za en meter, filmska analiza pa je pokazala, da ostane krivulja nepovzdignjena.

Birger Ruud skače s hitrostjo 30 m na sekundo!

Takoj v začetku leta po zraku ima skakalec analogo, da se nagnе takoj naprej, da ga zračni upor nosi. V ta namen se skakalci nagnijo z glavo proti krivinam smuči. Svojstvena v tem pogledu je

zopet Ruudova tehnika: najprej se predkloni s trupom, tako da leži skoraj vodoravno, zatem pa potegne še noge nazaj, da tako dobesedno leži na zračni »blazini«.

V tem se izvajanja teoretikov povsem sriňajo. »Treba se je samo nasloniti na zračno blažino...«

Tako krmari skakalec približno tri sekunde dolgo in med tem časom napravi krivuljo, katere dolžina znaša 90 m, višina pa 50 m. Maksimalna hitrost, katero doseže med letom po zraku znaša čez 100 km na uro. Medtem krmari z rokami v smeri naprej in gor in napravi 4 do 6 bočnih krogov.

Koristna ploskev telesa in smuči, ki omogoča aerodinamičen polet, znaša po Straumannovi cestitvi le en kvadratni meter. In vendar je tako učinkovita! Kakor omenjeno, je ta učinkovitost mogoča le radi velikanske hitrosti skakalca.

Hitrost med letom je stopnjujoča. Pri 60 metarskem skoku n. pr. znaša v začetku 22,5 m na sekundo, tik pred doskokom pa 27,5 m na sek.

V čem je prednost dobre skakalnice?

Najtežja stvar pri smuških skokih je doskok. To je prehod iz leta po zraku v smuk. Ako bi bil skakalec tudi trenutku doskoka zelo močno nagnjen naprej, tedaj bi nujno padel naprej, napravil bi »kolec«, ki bi bil pri 100 km hitrosti kaj lahko usoden. Zato se v trenutku, ko se približa doskočišču, zravnava, z rokami pa napravi krog v nasprotno smer. Za to je potrebna velika spretnost, zakaj zravnati se mora pravočasno in to v desetinki sekunde!

Vendar mora se tako dober skakalec pri doskoku pasti, ako doskočišča ni dovolj strmo. Čim bolj se krivina ali bolje strmina doskočišča sklada s krivuljo skakalčevega doskoka, tem lažje je skok izpeljati. Kakor trdijo strokovnjaci, je baš v tem velika odlika naše skakalnice v Planici. Njen doskok je lahek in zato beleži tako majhen odstotek padcev.

Pred 10 letnico državnega konzervatorija v Ljubljani

Dne 1. aprila 4. l. preteče deset let, odkar je bil podprtavljen konservatorij Glasbene Matice, ki je bil ustanovljen po prevratu. Prej je vzgajala na glasbeni našračaj Šola Glasbene Matice, ki se obstoja in domuje z drž. konzervatorijem v isti hiši v Gospodskem oziroma Vegovi ulici. V proslavo te obletnice bo vodstvo zavoda priredilo meseca majnika štiri jubilejne produkcije in pokazalo, na kakšni stopnji je študij po 10 letih dela. Od ustanovitve je bil ravnatelj konservatorija Matej Hubad, zadnja leta pa vodi zavod operni basovski solist Julij Betetto. Ob svojem nastopu je Betetto uvedel razne spremembe po vzoru zagrebškega, dunajskega, praskega in drugih konservatorijev. Ob desetletnici bomo videli, v koliko je bilo to uspešno. Vsekakor pričakujemo, da bo po tej uvodni dobi, ko so uvajali v to institucijo razne glasbene panege in metode vrgjanja, nastopila doba resnega naprednega dela, ustrezačočega potreban naše kulture. Tako bo treba odslej vse nehanje tega zavoda spremeljati s povsem odkrito oceno, ki more poleg sistematičnega dela edina vzdružati zavodovo glasbeno delo na dostojni višini.

V svitu te obletnice moramo gledati tudi 2. javno produkcijo letosnjega šol. leta, ki jo je rav-

nateljstvo izvedlo v pondeljek, dne 24. februarja t. l. v dvorani Filharmonične družbe. Medtem ko smo na 1. produkciji slišali zastopnike francoske glasbe, smo na drugi spoznali dela angleške glasbe.

V uvodu je predaval ravnatelj Betetto o angleški glasbi. Nato je konservatorijski godalni orkester, pomnožen s člani orkestralnega društva Glasbene Matice ob vodstvu prof. L. M. Škerjanc-a podal predstavki Henrica Purcella (Suite za godalni orkester) ter romantike: Edvarda Elgarja (Serenada za god. orkester op. 20), Vaughana Williamsa (Fantasia on a theme by Thomas Tallis za god. orkester) in Franka Bridgea (Suite za god. orkester). Pri romantiki je orkester pokazal precej napredka od svojih prejšnjih nastopov.

Med orkestralnimi točkami sta zapeli Š. Fratnikova, ki nas je prepričala o svojem talentu že ob nastopih v operah »Faust« in »Kraljevin ljubljencev«, H. Purcella (Kako naj premagam ljubezen) in H. Bishopa (Ukaži le) ter Š. Korenčanova kantato H. Purcella (Ob cestah, kjer Bog ljubezni kraljuje). Obe pevki je smiseln spremeljal pri klavirju R. Gallatia.

V. Gallatia.

Zgodba hlapca Jerneja

Celje, 4. marca.

Danes je bila pri okrajnem sodišču v Celju prav zanimiva pravda, ki nam prav nazoroma prikazuje razmere, kakršne še vedno vladojo, in nam pripoveduje novo zgodbo o hlapcu Jerneju, ki je šel iskat pravico na sodišče. Ni sicer to Cankarjev hlapac Jernej, vsaj po letih službovanja ne, vendar je kljub temu zelo poučen dokaz, kakšni nazor o socialni pravičnosti so še vedno razširjeni med našim ljudstvom.

Iz celjske okolice je doma. 14 let mu je bilo, ko so se zmenili starši z nekim posestnikom v okolici Dobrne, da bo šel služiti za hlapca. Zmenili so se tudi za plačilo. Po štirih letih službe bo dobil za plačilo pravo, oziroma tej odgovarajočo

denarno vrednost. Fant je res služil, dva dni pred polekom pogodbe pa odšel. Seveda je zahteval svoje plačilo, a gospodar mu ga ni hotel dati, češ, da ni odšulžil vse dobe, kolikor so se bili zmenili. V fantovem imenu je oče šel na sodišče, mislec, da bo tu uspel in da bo fant dobil za plačilo kravo, oziroma toliko in toliko denarja, kolikor je pač danes v veljavlji, so pač taki, da na sodniji niso dali prav njemu, oziroma njegovemu oficetu, ker nad fant ni odšulžil roka, za katerega so se pogodili. Kot odškodnino je dobil za triletno delo hlapca — seveda dva dni manj — 115 Din. Hlapac Jernej je pravdo izgubil in je, zastonj iskal pravice na sodniji.

Štoklja na železniški postaji

Celje, 4. marca.

Zgodilo se je na neki železniški postaji blizu Celja v soboto zvečer. Vlak, ki prihaja iz Zagreba, se je ustavil na postaji ob 20.51. Poleg drugih potnikov je izstopila na postaji tudi mlajša ženska, ki je bila namenjena očvidno naprej ter je namevala izstopiti na prihodnji postaji, kjer je tudi njen dom. Prijepljala se je iz Zagreba. Po poklicu je brezposebna modistična. Izstopila je in z velikim trudem prisia do izhoda, kjer je pa omagała in prosila tam služujočega železničarja za pomoč. Železničar je pa videl, da on pač v takem stvari ne more dosti pomagati, zato ji je svetoval, videčjo, da se je vedno boli zvijala, naj prosi za pomoč domačega zdravnika, ki je s svojo soprogo prav takrat odhajal z postaje. Namesto zdravnika je pa odgovorila njegova soproga, da je ženska pač pijača in da nima denarja. Seveda vse to v blaženi tevtonščini.

Mariboru preti ogromna izguba

Ukinitev železniških delavnic bi bila hud udarec za vso Slovenijo.

Maribor, 4. marca.

Delavnice državnih železnic v Mariboru so po obsegu in po številu delavstva eno največjih industrijskih podjetij. Danes zaposlujejo 1960 uslužbencev, pri polni zaposlitvi bi se pa to število lahko še povčalo na 2500. Za Maribor sam so delavnice življenskega pomena. Saj znesi plača za vse uslužbine letno okrog 20 milijonov Din, ki po ogromni večini ostanejo v Mariboru ter oplojajo tukajšnje gospodarstvo. Sploh se ima Maribor v naši sredini zavestljivim železniškim delavcem, da se je tako naglo, zlasti v predvojnem času razvijal. Tudi v vse Slovenija so te delavnice ogromnega pomena. Letno potrošijo raznega materiala v vrednosti okrog 50 milijonov dinarjev, ki jih zopet prejme naša industrija in trgovina. Slovenija ima od delavnic veliko gospodarski korist. Mariborske delavnice so obenem največji tovrstni obrat v celi državi.

Gotove kroge v Belgradu pa mariborske delavnice že od nekdaj bodovali v oči. Opeljano so se že delali poskusi, kako bi se Mariboru na ustanova odvzela ter prinesla kam v »sredino« države. Sedaj so se težnje zopet pojavile in sicer v prav resni obliki. V naši državi imamo sedem železniških delavnic in sedaj se snuje še osma v Kraljevu v Srbiji, ki naj bi bila največja ter naj bi prevzela 30% vseh popravil našega železniškega voznega parka. V Kraljevu naj bi se takoreč osnovala centralna najmodernejsa delavnica, kateri bi nekateri delavničarji v drugih mestih samo dopolnjevali. Vse ostale delavnice pa naj bi se ukinile in med temi je obsojena na smrt tudi mariborska. Eden od vzrokov, ki jih Belgrad navaja za ukinitev mariborske delavnice, bi bila tedaj že omenjena koncentracija voznih popravil v Kraljevem. Drug vzrok

pa naj bi predstavljal neugeden geografski položaj mariborske delavnice. V Belgradu so jako zaskrbljeni, ker ležijo taki veliki obrati tik meje. Zaradi tega se pojavljajo v strokovnih glasilih železniške tehnične stroke čim dalje številjeni glasovi, naj se mariborska delavnica demontira. Drugega vzroka, kot je bližina meje, ne morejo navajati. Pozabilo pač, da nimamo v naši državi nikjer niti ene

Zato je pač čisto vseeno, ali je taka delavnica v Kraljevem, ali pa v Mariboru.

Mnogo znakov govori za to, da se nameravajo mariborske železniške delavnice popolnoma na čistem pologom res demontirati. Tako se že nekaj let ne vršijo v delavnici nobene nove investicije, dasi bi bile nujno potrebne, če se hoče obrat vzdržati na dosedanjih višini. Delavnica tudi ne sprejemata več vajencev, dasi so ravno li tvorili glavni naravnost generalni direktorji v Belgradu. Kaj to pomeni, je razvidno najbolj iz tega, da je nad polovico inženjerjev v mariborskih delavnicah že Srbov, ki potem odločajo o sprejemu našega načrta, o nabavkah itd. Za naše ljudi skoraj ni več prostora v njih.

Nujno potrebno bi bilo, da bi se sedaj vsa slovenska javnost zavrela za obstoj železniških delavnic v Mariboru. Gre za 2000 slovenskih družin, ki bi izgubile delo in kruh in gre za ogromne gospodarske izgube, ki bi zadele Slovenijo z ukinitvijo take velike ustanove.

Drobiz iz domovine

Opereta, delo mladih studentov

V zagrebškem mladinskem gledališču se pripravlja zanimiva opereta, katera besedilo in muzikat so napisali sami mladi studentje. Opereta se naziva »Peko Miško«. Besedilo te operete je napisal šestoseč Norbert Neugebauer, uglasbil naturan Ivan Asič, ki je opereto tudi instrumentiral. Zanimivo je tudi to, da je vso scenerijo za prvo predstavo pripravil četrtošolec, brat avtorja besedila. Pri delu samem sodelujejo tudi nekateri člani zagrebškega gledališča, vendar so vse delo, izvenši režijo in balet, prevzeli sami mladi dijaki. Vsebina operete je zabavna. Njena glavna tendenca je pregorov »ne kradi«. Vsebina pa je vzeta iz življenja rokodelskih vajenj. Kljub temu je opereta polna veselih in šaljivih prizorov, mladi avtorji so vpletli v opereto tudi nekaj »šlagrevjev«, ki o njih trdijo sami, da bodo Zagreb kar vrgali. V Zagrebu iz izrednim zanimanjem spremljajo korajoči in navdušenje mladih studentov, ki se včasih športa lotevajo sami takega dela. Opereta se bo uprizorila v mladinskem gledališču, kjer imajo že dobro izvezbano igralsko družino, v kateri se udejstvujejo zgolj mladi dijaki srednjih šol.

Noč strahote v Mitrovici

Kakor smo že v

Ljubljana danes**Koledar**

Danes, četrtek, 5. marca: Evzibij.
Jutri, petek, 6. marca: Perpetua.

Lekarne. Nočno službo imajo: dr. Kmet, Tyrševa 41, mr. Trnkočev ded., Mestni trg, in mr. Ustar, Šelenburgova 7.

Kaj bo danes

Vrtni salen restavracije »Zvezda«: občni zbor Zveze bančnih, zavarovalnih, trgovskih in industrijskih uradnikov kraljevine Jugoslavije.

Salezijanska prosveta: ob 20 prosvetni večer.

Predava g. Temlin Stefan o vzgoji.

Narodna šola v Mostah: ob pol 20 sklopčeno predavanje g. Lenarda o pravilnem obrezovanju zadnega drevja.

Dvorana Akademškega doma, Miklošičeva 5: ob 20 predavanje slovaškega akademika g. Geraldinija o temi: »Razvoj Slovaške po vojni.«

Nekaj najlepših arij iz najrazličnejših oper svetovnega repertoarja nam bosta zapela odlična člana slovenske opere gd. Zvonimira Zupečeva in Jože Gostič na II. letosnjem mladinskem koncertu. Na klavirju ju spremlja pijanist Marijan Lipovšek. Mladinski koncert, ki se vrši pod naslovom Arja, bo v Filharmonični dvorani v nedeljo točno ob 11 dopoldne. Vstopnina je minimalna, 3 din stane spored, ki velja za vstopnico. Dobi se v knjigarni Glasbene Matice.

XX. prosvetni večer, ki bo v petek, 6. marca ob 8 zvečer v verandni dvorani hotela Union, je posvečen umetnostni spomeniku, katere premo poznamo. Brez dvoma bo vsem onim, ki hočo do nedeljah na razne kraje naše domovine, zelo ustrezeno to predavanje. Predavatelj g. msgr. Viktor Stesk, ki je priznan strokovnjak na tem polju, bo podal nekak bežen pregled o naši umetnosti na podlagi sklopčenih slik in sicer o stavbarstvu, kiparstvu in slikarstvu. Oziral se bo na starejšo dobo. Posamezne predmete bo razlagal iz zgodovinskega in umetnostnega vidika. Predpredava vstopnica: Prosvetna zveza, Miklošičeva c. 7.

Violinski koncert Karla Rupla, ki bi se moral vršiti v petek, dne 6. t. m., je preložen na pondeljek, dne 23. t. m., to pa vsed tega, ker si je pianistički gd. Zora Zarnikova pri padcu zvinila roko. Kupljene vstopnice ostanejo v veljavji.

Dela čeških avtorjev Habeta, Jiraka, Moyzesha, Reinerja, Schulhoffa in Vit. Novaka bomo slišali na intinem koncertu Glasbene Matice, ki bo v ponedeljek, 9. t. m. ob 20 v Hubadovi pevski dvorani. Spored izvajajo: gd. Fratnikova ter gg. Vekjet, Lipovšek in dr. Svara. Sedeli so v predprodaji v knjigarni Glasbene Matice po 10 din, stojiča po 5 din.

Stare igre so že povsod doživele svoje novo vstajenje. Pri nas smo precej dolgo čakali, da je vstalo iz prahu pozabljenja tisto malo, kar imamo takega blaga ohranjenega. Najstarejši takšen primer, ki nam je ostal, je iz začetka 18. stoletja. To je besedilo skofjelške pasijonske procesije, ki ga je napisal za leto 1721 kapucin o. Romuald iz Standreža pri Gorici. Niko Kuret je ta tekst predelal za sodobni oder in ga izdal kot »Slovenski pasijon«. Ta pasijon je doživel v nedeljo — prvič v Ljubljani — v dvorani Delavske zbornece in izvedbi ljubljanskega Ljudskega odra svoje odrške vstajenje. Prieditev je bila z veličastnim ljudskim petjem, ki je donelo po dvorani, levo ubrana priprava za postnega duha. Pasijon se ponovi za širše občinstvo to nedeljo, dne 8. marca, ob 16 v dvorani Delavske zbornece pri izredno nizkih cenah.

Šahovska simultanka. Izredno zanimivo preditev je Slovenska šahovska zveza pripravila za danes zvečer ob 20 v kletni dvorani hotela »Metropol«. Prvič namreč nastopijo trije naši mojstri: gg. dr. Milan Vidmar, Vasja Pire in Milan Vidmar ml., v skupini simultanki proti okroglo 60 šahistom. To simultanta, ki bo nudila edinstven šahovski užitek tako igralcem kakor gledalcem, bo do omenjeni mojstri zaigrali v korist Slovenske šahovske zveze. Naj torej ne bo med nami prijatelja šaha, ki ne bi obiskal te izredno velike in zanimive šahovske borbe ter s tem podprt velike načrte Slovenske šahovske zveze.

REPERTOAR NARODNEGA GLEDALIŠCA V LJUBLJANI**DRAMA**

Začetek ob 20

Cetrtek, 5. marca: **Gospodski dom**. Red B.

Petak, 6. marca: **Zaprtje**.

Sobota, 7. marca: **Pesem s ceste**. Red C.

Nedelja, 8. marca ob 15: **Goljemanov**. Izven. Cene od 10 Din navzdol. — Ob 20: **Tuje dete**. Izven. Cene od 20 Din navzdol.

OPERA

Začetek ob 20

Izven.

Cetrtek, 5. marca: **Saloma**. Red Cetrtek.

Petak, 6. marca: **Zaprtje**.

Sobota, 7. marca: **Katarina Izmajlova**. Red B.

Nedelja, 8. marca ob 15: **Manon**. Izven. Cene od 30 Din navzdol. — Ob 20: **Apropos, kaj dela Andula?** Izven. Cene od 30 Din navzdol.

Radio**Programi Radio Ljubljana:**

Cetrtek, 5. marca: 12. Venčki slägerjev (plošče), 14.5 Vremenska napoved, poročila. — 13. Nasoved časa, objava sporeda, obvestila. — 13.15 Operni zbori (plošče). — 14. Vremensko poročilo, borsni tečajti. — 18. Skladbe edicije Rich, Birnbach, Berlin (Radijski



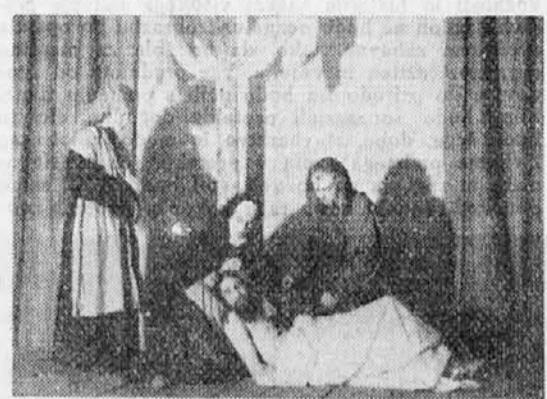
Dober večer, gospa. Ali ne stanuje tu gospod Jonke?*

Da. Kaj mu pa hočete?*

Jaz nič, ampak on bi rad vedel, če je to res.**

O. Romuald:**„Slovenski pasijon“**

Prijetno nas je iznenadil »Ljudski oder« — igralska družina akademikov — s svojo prvo letošnjo prireditvijo v dvorani Delavske zbornece, s »Slovenskim pasijonom«, ki ga je napisal škofješki kapucin o. Romuald iz Standreža pri Gorici kot besedilo za pasijonsko procesijo, ki se je vršila v Škofji Loki prvič l. 1721. Je to izvirni slovenski pasijon, ki je res novost za naš oder in bi bilo bolj posrečeno ime »pobožnost Kristusovega trpljenja — Krizovega pota«, kot pa ime igre ali misterija. Razpoloženje, ki ga ustvarja petje različnih cer-



Slovenski pasijon: »Žalostna mati.«

kvenih pesmi (n. pr. Daj mi Jezus, da žalujem, Sveti Kriz itd.) med posameznimi slikami, ki jih pojte vsa dvorana, nas postavi v cerkev, kjer sledimo vsem dejanjem Krizovega pota z resničnim v globokovernim sočustvovanjem. Ponekod je harmonija pesmi in prizora tako tesno povezana in tako močno dojeta, da mora raniti tudi versko mladčenega ali celo versko brezbržnega gledalca.

Zanimiv pojav na našem prosvetnem delu je ta takoj ob prvem nastopu veliko obetača ljudska družina naših akademikov. Seveda je stvar še v začetkih in bi bilo marsikaj lahko boljše, toda že dejstvo samo nam da upati, da bomo morda končno le dobili to, kar že toliko časa čakamo in iščemo — jasno usmerjeno katoliško odrško umetnost. Zadnje čase, odkar nismo imeli ved Ljudskega odra, smo vedno bolj čutili, česa nam manjka. Lansko leto pa je »Ljudski oder« spet oživel in skupina akademikov si je nadela nalogo, da ustvari iz ljubljanskega »Ljudskega odra« poslej matico vseh naših ljubljanskih odrov. Hoče biti dramatsko jasno in jenitiran in hoče predvsem odkrivati odrško tvornost na domači zemlji zraslih produktov (slovenski tekšti). Obenem pa je naloga »Ljudskega odra«, da dokaze današnjemu razvajnjemu gledališkemu občinstvu bitno življenjsko pravico katoliškega gledališča in temu primerno vzgojiti razumevanje gledalcev in počasi pronikniti tudi na deželo. Prvi osnutki so dani, ostalo pa je stvar časa, močne in vztrajne volje, ugodnost razmer in razumevanje. Vršiti tako eminentno kulturno nalogu na katoliški osnovi moramo samo najtoplje pozdraviti.

»Slovenski pasijon« je religiozno dejanje in izpoved najboljšega in najlepšega v človeku in se mi zdi, da ne bi bilo prav, da bi se spuščal v široko kritiko poklicnega gledališča. Delco ni toliko umetnina, pač pa je izraz globoke verne ljudske duše, ki se nekako spoveduje in sprašuje vest in opominja gledalce od slike do slike tako kmečko nazorno in toplo ganljivo, da učinkuje kakor dobro doživeta meditacijo ali molitev tudi na teatrsko razpoloženega gledalca. Je to tipičnost vseh zavrnih srednjeveških in poznejših pasijonskih iger, ki so k nam prisile že precej pozno. Je ta pasijon, kot sem že omenil, v obliki velikonočne procesije, in je edini slovenski tekst, ki nam je ohranjen. Za naše odre ga je priedel prof. Niko Kuret, ki ga je izdal v svoji zbirki: »Ljudske igre« v »Založbi ljudskih iger.«

V prologu povabi Veliki angel s kelihom v rokah vse ljudi, naj premislijo, kaj vse je moral Ježus pretpreti zaradi naših grehov in naj vendar že enkrat spoznajo božjo dobroto in umiljenje. Izvrini greh in njega posledice, izguba posvečenje milosti božje, smrt in oblast hudičeva nad ljudmi in vsa srašnost pogubljene duše nam slika pisatelj v predigr. Ta prizor je bil najmočnejši po celoti in dobro začabil. Igralci so se dobro razvili in prizakovali smo, da bo dejanje postopoma raslo in da bo vedno bolj napeto, pa je pozneje proti koncu znatno tu pa tam popustilo. Mogče je bila

kriva razigranost z odmori, ki jih ni docela izpolnilo petje, deloma pa prizori sami, ki so se vrstili v tako hitrem tempu.

Lep je bil prizor pri zadnji večeri, samo besediga »dušica« je motila v ustih Kristusovih ob tako slovesnem trenotku. (Malo pretrdo so bili ponekod poudarjeni konci verzov, pri nekaterih prizorih je to precej motilo.)

Tudi tretja slika »Judas in Judje« je bila posrečena, samo malo čudno se nam je zdelo, da ni bilo nobene besede iz zborna. Učinkovit je bil prizor pri Kafiji in pri Pilatu. Pilat je dobro posrečen, samo molk okoli stojecih nas je zopet motil. Pri Herodu sem pričakoval več blaziranosti in judovske norčavosti in pa razburjenosti, ki bi bila na Jezusovo molčanje na mestu, vsaj notranja. Bičanje in Kronanje sta bili mučni sceni, ki pa sta bili tudi posrečeno izpeljani.

»Glej človek« je bil bolj zunanje dramatičen prizor, ki ga pa je dobro podčrnil Pilat s svojim močnim glasom in dobro posrečeno rimske neronsko masko. V dvanaesti sliki je bilo (»Križev pot«) malo preveč mahanja z rokami in prerivanja, da ni prisel prizor z Veroniko tako jasno do izraza.

»Pod križem« je bil tudi dobro občuten prizor, ni pa prodrla do prvega izraza globoka žalost in zlomljenost, ki je psihološko nujna, a vendar s strani božje Matere, rekel bi, stolčno mirna! Nezgodno lep vtis je naredila »Žalostna Mati« z mrtvimi Sinom v naročju.

Na koncu igre ima človek prijeten občutek, kakor da je bil v cerkvi pri pobožnosti Krizovega



Slovenski pasijon: »Pod križem.«

pota. Čutili smo, da je delce zraslo iz preproste vernosti in zato je zaslužilo spoštovanje in počitno zbranost, ki je bila ves čas v dvorani. Zavest občestva se je tako lepo čutila! Glavno vlogo, Kristusa, je g. Peterlin dobro rešil in zasluži vse priznanje. (Mogoče je dal kje malo preveč duska notranjemu doživljaju, vendar pa ta motnja ni prisla tako do izraza!)

Tudi Lucifer, Duša, Smrt, Pilat, Janez itd. so bili posrečeni. Scenerija (zavese) je prijetno učinkovala, zlasti preprost zadnjih prizorov. Splošen uspeh prve prireditve je bil torej dober. Igralski družini želim, da bi napredovala in šla v zavojno po poti, ki si jo je začrtaла v svojem programu in da bi nas še večkrat iznenadila s podobnim, tako skrbno naštudiranim delom.

»Slovenski pasijon« bomo videli na odu v Delavski zbornece spet v nedeljo 8. III. ob 4 popolno. Toplo ga priporočam vsem, ki ga še niso videli! Posebno zdaj v postnem času imamo lepo priliko, da se vživimo spet vsaj za nekaj v veliki »mysterium iniquitatis« in takoj spet doživimo velike tretture našega odrešenja po Kristusu.

Obenem pa podprimo stremljenje naših požrtvovnih akademikov, ki žrtvujejo čas in ugodnost, da spravijo na oder tako odlično katoliško slovensko odrško delo.

Lojze Jože Zabkar.

Maribor**MARIBORSKO GLEDALIŠCE.**

Cetrtek, 5. marca ob 20: **Cigan baron**. Premijera. Red C.

Lekarne. Nočno službo imajo: Mr. Vidmarjeva lekarna »Pri Archu« na Glavnem trgu; mr. Savostova »Magdalenska lekarna« na Kralja Petra trgu.

KAJ BO DANES

Predavanje za rezervne oficirje bo drevi ob 20 v dvorani Ljudske univerze. Za vse rezervne častnike predavanje obvezno.

Film »Golgota« se predvaja v kinu Union. Film je edinstveno delo, ki so ga izdelali v Franciji pod nadzorstvom kardinala Verdiera.

Jutri literarni večer v dvorani Ljudske univerze. Pet zastopnikov naše literature bo čitalo svoje se nenatisnjene proizvode. Splošen je sleden: Vida Tauferjeva (pesmi); Krivda, Jutro, Mrlič, Balada, Magdalena. — Miran Jarc (proza): Nemo mesto, Delavci, kmetov, Hlapec Andrej, Sin, Novi Ljublje. — Franjo Roš (proza): Tovariša, Grob, Otočec. — Ruža Petelinova (pesmi): Ob železniških prilogih. — V. Štefanec (proza): Jetnišnica, Izgnanca, Poslednje pismo, Pravljica.

Gledališke vesti. Drevi je premijera operete »Cigan baron«. — V soboto in nedeljo zvečer gostuje v gledališču bivši tenorist mariborske operete Ciril Bratuž. V soboto nastopi v »Veselem kmetiju«, v nedeljo pa kot princ Radjami v »Bajaderi«. — Premijera prve mladinske igre bo v nedeljo popoldne ob 15. Vzroči se Goljeva pestra in vesela pravljica »Princeska in pastirček«.

Prosvetno društvo v Koščaku ima v nedeljo ob 4 popoldne zanimivo predavanje v društvenih prostorih.

Podporno društvo za revne učence bo imelo v sredo, dne 18. t. m., občni zbor ob pol 18 v Cankarjevi šoli.

Sorodstvo med mestnimi uslužbeni

Ljubljana, 4. marca.

Zupan dr. Juro Adlešič je izdal na podlagi sejnega sklepa od 14. februarja, t. l. okrožnico, na podlagi katere se bo uredilo sorodstvo razmerje med uslužbenimi mestnega načelnika:

Sorodstvo

Slike iz fantastičnega angleškega filma o bodočnosti človeka**Svet, kakršen bo leta 1980**

Ze včeraj smo prinesli nekaj slik iz fantastičnega filma »Bodoči svet«. Film je narejen po romanu H. G. Wellsa »Things to come«. Režiral je slavni angleški režiser Aleksander Korda, ki ga poznamo zlasti po zgodovinskem delu »Sest žen Henrika VIII.«. Wells je vse do lanskega leta bil velik nasprotnik filma. Sledili se je odločil, da da dovoljenje za filmanje svojega romana »Nevidni človek«. Po uspehu, ki ga je ta film doživel, je pa Wells čez noč postal največji zagovornik filma in je začel misliti na večja nova dela. Pri posnemanju svojih filmov je Wells neprestano zraven, nadzira del režiserev, igralcev in tehnikov, daje najmanjša navodila za vse in se briga za vse.

»Svet bodočnosti« je fantastičen film, ki prikazuje življenje v l. 1980. Kaže propad starega sveta v strašni svetovni vojni in rojstvo novega sveta. Za tako filmsko delo je bilo treba ustvariti več kakor samo kostime in gradbe, treba si je bilo izmisli celo novo življenjsko dobo, novo civilizacijo in nove oblike. Treba je bilo uganiti, kakšna bo n. pr. v takih življenjskih pogojih in oči taki in taki tehniki recimo takratna človeška moda in noša. Treba je bilo premagati tisoče tehničnih težkoč, ki jih film zahteva. Treba je bilo celo izumov, da bi film lahko res kazal vsaj približno verjeten bodoči svet.

Svet brez žalosti

Ta bodoči svet ne bo poznal ne vojne, ne revščine, ne brezposelnosti, ne dolgih delovnih ur, ne bolezni, ne umiranja dojenčkov, da, njegovi ljudje sploh ne bodo vedeli, kaj je kašelj in nahod. Vse to seveda po zamisli pisatelja g. Wellsa in po strašni katastrofi nove svetovne vojne, kuge, ki jo bodo umetno zasejali ljudje, in revolucije. Tako bodo naši praprapravniki dosegli starost povprečno 130 let in bodo pri 100 letih približno še tako življenjski, kakor so danes 60 letniki.

Takrat ne bo nič več nebodičnikov, ne velikanskih stanovanjskih kasarn, ljudje bodo prebivali vsi v mestih vil, na deželi, v naravi, ki jo bo polepšala tehnika. Kar bo mest, bodo vsa napol pod zemljivo, ali pa skrita v naročju gora. Preplavljala jih bo stalna enakomerna luč, polna ultravijoletnih žarkov, in zrak bo tam umetno čiščen ter umetno temperiran.

Prometno vprašanje bo lepo rešeno. Po širokih cestah bo brez suma in hrupa tekel promet vozil, ki bodo imela aerodinamične oblike; cesta bo mnogo svetlejše, mnogo močnejše razsvetljena kakor ostali svet, in sicer bo prihajala razsvetljava od vseh strani, tudi od spodaj, tako, da na tej cesti sploh ne bo sence, in bodo prometne nesreče čisto izključene.

Steklene hiše, steklene strehe

Sobe v hišah bodo take kakor rastlinjaki v modernih vrtovih. To bodo velike dvorane s prosojimi stropi. Ne bo ne kotov, ne oken. Sobe bodo delili med sabo samo stekleni okraski. Poživili jih bodo umetni oblaki, valujoča drevesa in neprestano se menjajoče svetlobne igre. Vrata se bodo odrivala, pohištvo bo iz kovine, vsak telefon bo imel tudi svoj televizor, svoj brezžični daljnogled.

Ker teme ne bo več, bo torej dan dolg 24 ur. Zaradi tega bodo ljudje čisto spremenili čas obeda in sploh čas za prehrano. Nihče ne bo hodil raztrgan po svetu, zaščitna obleka za umazano delo bo postala odveč, ker bo vsako delo čisto. Obleka bo narejena v nekakem moderniziranem renesančnem slogu. Moško oblačilo bo iz bele svile in malo

Ženska lepotă

Mlade, čudovito lepo rasle ženske se bodo oblačile kakor mladenčki v tudorski dobi. Starih ženski sploh ne bo, ker bo kozmetika napredovala tako, da se bodo ženske ohranile do pozne starosti mladostne, lepe in ne hodo nič sitne. Nervoznosti in hysterije zaradi visokega razvoja medicine sploh ne bodo poznale. Izobrazba bo postala predvsem zabavna, tako, da bo šola za mladino naravnost užitek in veselje. Vse predmete od zgodovine do prirodnopisa bodo učili s pomočjo filma. Filmi bodo ponazarjali pretekle dogodek, slovite ljudi, šege, dobe, stavbarstvo in modo, sploh vse življenje podrgata sveta v preteklih časih. Nogometna in rugbyja ne bo več, golf bodo igrali samo ponekod, čudaki bodo rajši kakor v udobnih me-



Avtor teksta, pisatelj H. G. Wells se posvetuje z glavnimi igralci

svet. Ti bodo vse svoje znanje, vso tehniko in vse najmodernejsje pridobivte uporabili za to, da ustvarijo s tehniko človeku srečo, ne pa nesrečo, kakor je bilo do sedaj. Mali narod bo polagoma s svojimi idealji zavladal nad svetom in začel

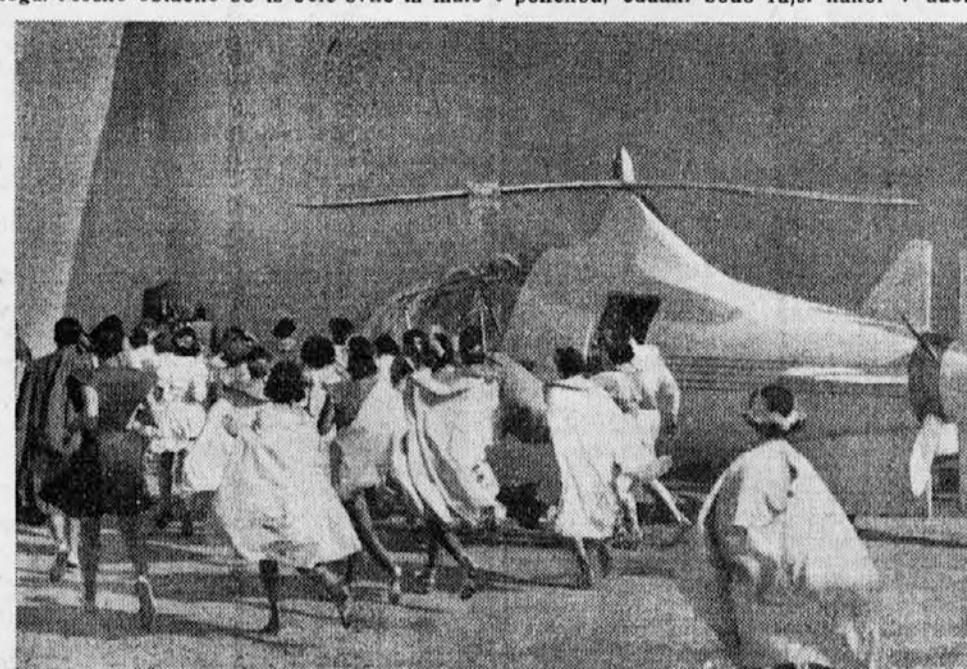
novo dobo civilizacije, miru in lepoti.

Toda ljudje niso nikdar zadovoljni. Niti orjaški tehnični izumi in zmage jih ne zadovolje, hočejo naprej, zemlja jim postaja premajhna, zato gredo iskat novih življenjskih možnosti na luno. Toda orjaški projekti z raziskovalci se po čudnih vse-mirskih zakonih vrnejo brez uspeha na zemljo, nazadnje se pa drznim inženjerjem le posreči, da izstreli na mesec moškega in žensko, ki bosta človeški svet razširila tudi na nove planete. S tem se film konča.

Toda kljub vsem tem velikanskim in fantastičnim pridobivam in stvaritvam ostanejo ljudje le še zmerom ljudje. In vodja reakcionarjev v filmu toži melanholično: »Ne marjam tega človeškega mravljišča in njegove steklene krasote. Dajte mi staro nebo in veter na poljani in sneg na gorah in deževje in naglo menjavanje dneva in noči...«

Siegfriedov meč

Dr. Witt, znani strokovnjak in dosedanjih ravnatelj obrtne šole v Kölnu, je izgubil službo, ker ima židinjo za ženo. Za njegovega naslednika je določen skromni zlatar Berthold iz Frankfurta. »Angriß« poroča, da je bil poklonil Göringu kolitarjev svojega rojstnega mesta »nemški meč«, ki ga je izdelal po točnih podatkih »Pesmi Nibelungih«. V resnicu navaja nemški ep samo težo in velikost čudežnega orožja, s katerim je zakljal Siegfried zmaja. Zlatar si je moral pomagati z lastno domisljijo. Posul je zlati ročaj z dragulji in zapisal z zlatimi črkami na rezilu: »Nemška zvezoba in čast sta temelj nemške države. Strokovnjaki zahtujejo, da je meč zelo neokusen in priča samo o neznanju nemških starin. Toda Göring je bil na vdušen in se zdaj na svoj način oddolžil poprej malo znanemu obrtniku.



Narod letalcev, ki je preživel propad sveta, drvi gledat granato, ki se je vrnila s poti na mesec

okrašeno z vezeninami. Ramena bodo zelo široko krojena. Žepo bodo nadomestile rokavice, ki bodo imeli v zapestjih štule, v katerih bomo nosili cigarete, užigalnike, bonbone in šopke. Poleg tega bo vsak moški nosil seboj svojo televizijsko ploščo, podobno zrcalu, s katero bo lahko vsak videl osebo, ki mu bo prišla na misel. Skrivnosti bodo postale popolnoma nemogoče.

stih živel na prostem zraku. Vsa gimnastika se bo omeknila na strma, nevarna vodna drsalica, podobna tekočim toboganom. Ta drsalica bodo urejena napol na prostem, napol v steklenih dvoranah z upogljivim steklom, da ne bo nesreč.

Največje čudo

Največje čudo tega bodočega sveta pa bo vesmirski top, ki bo predstavljal končno razvojno stopnjo kanona, kakršnega je preroval Jules Verne pred 50 leti v svoji knjigi »Polet na luno«. Vernerjev top je bil do ustja zakopan v zemlji in je izstrelil veliko granato, v kateri so bili zaprti trije učenjaki, ki so hoteli leteti na luno. Wellsov vesmirski top pa stoji na gori in je sestavljen iz cele vrste topovskih cevi, ki so vtaknjene druga v drugo. To zaradi tega, da se bo svet okoli njega čim manj tresel. S tem bodo ljudje pošiljali poročila in raziskovalce na druge svetove v vesmirju.

Seveda kljub vsej mehanizaciji vendar ljudje ne bodo nehali biti ljudje. To pripoveduje sam pisatelj teksta Wells. »Ne morem prerokovati, da bi bila deklica iz l. 1980 samo nekaka možganska telefonska centrala. Oblike bodo nove, človek pa bo v svojem bistvu ostal isti.«

Tudi tedaj bodo na svetu že zmerom ljudje, ki ne bodo hoteli živeti po mehaničnih zakonih, veljavnih za vse ljudi. Te bodo smatrali za nazadnjake; priravljali bodo upore, ki pa jih bo oblast zadušila s plinskim bombami, ki ne prizadevajo bolečin, ampak pogreznijo človeka v spanec. Te plinske bombe bodo metalni posebni nadzorniki življenja, ki bodo nadomestovali današnjo policijo.

Vsebina filma

Film predstavlja letalski napad na glavno mesto Everytown, ki bo strahovito razredčil prebivalstvo. Svetovna vojna, ki bo temu napadu sledila, bo trajala nekaj let in bo uničila vse svet. Po vojni bodo svet zadele bolezni in strahovite nesreče, ki bodo iztrebile vse zemeljsko prebivalstvo do zadnjega človeka. Samo nekemu malemu kraju bo prizaneseno. Tja se bodo rešili mladi študentje, tehniki in letalci, ki bodo začeli znova ustvarjati

topljen vase, da niti ni opazil, kako mu je prišel človek nasproti, ki bi se skoraj vanj zaletel. Zamrmral je in se opravičil, ko pa je hotel dalje, se je drugi ustavil in nekaj hotel.

»Oprostite,« je reklo. »Ali mi lahko rečete, koliko je ura?«

Berger je mehanično pogledal na uro. »Deset je minilo,« je odgovoril.

»Tako pozno je že? In še deževati je začelo navsedajne. V tem mestu najbrž često dežuje?«

Nekaj v njegovem glasu je vzbudilo Bergerjevo pozornost. »O da,« je odgovoril. »Vi niste domačin?«

»Se ni dolgo, kar sem tukaj. Ne poznam nikogar. Mislim, da se tudi midva še nisva videla?«

Berger ga je začuden gledal in majal z glavo: »Ne,« je odgovoril. »Ne spominjam se.«

Oni je položil par prstov na klobukov krajev in pozdravil.

»Hvala lepa. Moram zaviti tukaj navzdol.«

Berger se je ustavil na oglu in gledal za njim. To je kakor v starih časih, je misil, ko človeka ni bilo treba biti strah, ako ga je kdo nagovoril.

2.

Sicer pa vsled dogodka ni sam Berger trpel. Tudi gospa Quisthus je morala nositi svoj delež. Njeno trpljenje ni bilo morda tako silno, vendar je bilo mnogo bolj boleče. Berger je kljub vsemu imel globoko v svoji polzavesti neko temno upanje, neko fatalistično preprčanje, da bo še rešil svojo čast, da bo moralno nekaj priti, nekaj prav čudovitega, nekaj samo po sebi razumljivega — kar bo vse postavilo v drugo luč. Kako se bo to zgodilo, ni niti malo vedel. Hotel je le, da bi se tako zgodilo.

Mrtvi in dva živa

»Mati,« je vprašal, »ali sem te razočaral?« Vroča težka boječnost je ležala v vprašanju. Pomislila je, predno je odgovorila, pa še zdaj se je umikala v odgovoru: »Zakaj razočaral?« je vprašala.

»Kaj misliš, ali sem bil figura-mož?«

Tedaj ga je pogledala mirno in vprašujoče: »Gotovo si storil tako, kakor si misliš, da je pravilno.«

Cutil je strastno potrebo, da zlomi to zadržanost; zato se je razvnel: »Da, mati. Stvar je ravno v tem, drugi misijo, da ni pravilno. Oni menijo, da sem se enostavno prestrašil. Toda to ni res, mati. Jaz sem pač bil mnenja, da je življenje več vredno.«

V materino lice je prišel milejši izraz: »Torej tako si menil?«

»Da, mati, tako. Menil sem, da za kaj tako malega človeka ne sme umreti. Kaj morda ti ne misliš tako?«

Pogledala ga je z rahlim videzom nevernosti. — »Umreti? Ti torej misliš, da bi on streljal?«

»Da,« je odgovoril, »gotovo. Tako je nastopil. In tedaj sem mislil, da ne smem..., toda ti morda misliš...?«

Vprašanje je bilo negovato zastavljeno in je celo mater zmedlo. »Ah, jaz,« je rekla. »Jaz sem stara žena in vsega tega nič ne razumem.«

»Ali si od drugih slišala?«

Materino lice je postaleno naenkrat zopet trudno in zagnjeneno. »Da,« je priznala. »Toda drugi vedo toliko povedati. Saj veš, kakšni so ljudje.«

Dalje ni bilo moči priti. Tako sta ostala drug ob drugem in sedela nekan zgubljena in nevedna. Od časa do časa sta se spogledala, Berger je nervozno bobnal ob